

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1915-1920 : Ep.
L 45 - 125**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

märbacka, Luce

30. 9. 1919.

Kära älskade!

Tack för brevet med de många artiklarna och tack för det ända senare, med ett storartat arbete. Ja, vet du, jag känner så stor tacksamhet mot dig nu som alltid, du är den enda, som verkligen söker att göra livet väg lättare för mig, men inte vill jag taga dina pen-

gar, det är så härligt, då du är rik.

Det eländiga ljuset ströjkar så att jag måste stuta för i dag. —

Nu sitter jag och skriver vid fotogenlampen, det går ju också. Jag trodde, att jag skulle få sitta i mörker hela kvällen.

För att nu återkomma till penningfrågan, så har jag aldrig, sedan jag fick Nobelpriset haft så stora inkomster som i år, men inte heller så stora utgifter. Det

var Henrikhs löresumma, samt
gör, att jag icke är mycket rika-
re nu än vid årets början - men
jag har ännu pengar att få
från Bannier, samt icke beto-
lat reoran i februari och från
Saarnark en Genanturum.

Fåse alltså att det icke skall
lyckas mig att avsätta något
till byggnadsfond. 10000 har
jag redan. Du har så rätt
i att det vare roligt att få
ombyggnaden snart gjord,
men jag tror, att jag behå-
ner tid på mig för att för-
bereda arbetet. Det skall spåra

gas stén i berget, och jag skulle
ha fått på en gammal timmer-
lada till väggar. Och så skall
man ha tid och ledighet att
tänka på arbetet, och jag är
nu så upptagen so annat.

För det första har jag åter bör-
jat på med Topelius, jag sitter
och läser hans sagoböcker och
hans lyrik. Jag vill ha detta fär-
sligt, inwan jag börjar på med
något riktigt stort, samt jag
har i tankarna, och samt börjar
bli allt mer och mer lockande.
Bannier blea mildt olycklig
över mitt återtagna löfte, men

[30. 9. 1919]

fogade sig med rätt stort
talamod. Kvulpelot har jag
talat med. Han trodde, att Na-
reen skulle bli vald, vilket
jag kom eller inte och då var
jag glad att få slippa. Till
Nobelpris-utdelningen skall jag
komma förstås.

I går och i dag har jag arbetat
på Ellen Key-utläsningen och
nu är det färdigt. Det blev
tre skrivsidor. Riktigt bra.
Imorgon är förmedlarsmö-
tning på Gärdlöfö. Jag och
Karlsson i Skarö är av kom-
munalfullmäktige utsedda att

gratulera Chöler. Det blir
nog stovartat. Vilken av oss
blir det, sällu skall hålla ta-
let, tror du? Jag vet det inte.

Från Vansjö ett vänligt kort-
brev till Nils, att man fått
muntligt löfte från lantbruks-
styrelsen att på ta in honom
när ingenting är bestämt.

Glau ser sig nu en vadmoss-
kastare hos en skräddare och
en av Manchesterhammet
hos en annan, så att han
skall vara färdig att resa.
Jag i slutet av Nov. Jag tän-
ker nog, att han får komma.

I lördags fick jag veta ge-
nom telefon från Göteborg
att Sophie Liljeberg hade en
knöl i bröstet och skulle
opereras utom dröjsmål.

I dag har jag fått veta, att
det redan är gjort. Glau
är då verkligen beklagans-
värd med dessa många opera-
tioner, men denna gång
har han inte alls varit rädd.

Glau orkade väl inte. Det
har hittills gått lyckligt,
men jag vet inte om man
funnit något farligt. Hånske
det är hennes mening, att

— ~~och som~~ ~~det varit först~~ ~~i morgon~~
ingen skulle få veta detta, så
tala icke om det.

Clason tyckte, att jag på ett
eller annat sätt borde skaffa
språngvatten. Det var egentligen
det enda, som fattades. Han
var så förtjust i utskälet.

Nästom aldrig såg man något
så vackert i Sverige, då det icke
gav sig vatten. Demna dalen var
så full av karaktär. För öv-
rigt såg han allting och an-
märkte friskt på allt, som icke
var, som det borde. Men han
var en reell karl att tala
med. Ännu har intet hört av
främlingens — ja nu är
brevet slut, men jag skickar

[30.9.1919]

Torsdag förmiddag.

Idag var vi på Gärdjäv och kommo först hem ätta på kvällen, då jag var för trött, att skriva pärdlig brevet. Men nyss gick jag ett litet präu ut. Det låter inte bra med inaccorderingen, men det blir väl bättre.

Jag kan inte tro annat än att hon skall vara hyggelig, men hon är kanske inte väl vid civiliserat liv, det är ju inte fattiga lärarinnor.

Grisarna leva alla tio
Potatis är mycket so och

ganska felpri.

I morgon är Örnbergs herrhus
märkt.

Olsson tyckte nog, att
terrängen och storleken
av själva gården berättigade
till att här uppfördes en
"herrgårdshyggnad". Det
skulle inte vara för litet.

Jag tänker mig, att den
gamla förstugan, befriad från
trappan och W.C. blir ett rätt
fint rum, även om den kallas
hall och jag får där ett treoligt
sällskaps och vardagsrum, som
ju väl behövs i nedre våning.

[30. 9. 1919]

gen om vintern isynnerhet, då
salongen är för stor och kall.
Och var det inte en fin tanke,
att sekreteraren får ett rum
utanför sitt sovrum, ett arbets-
rum eller förmak. Det blir som
i Ryssland.

Jag har skrivit till
den ryktiga frun i Breslau.
Hur skall jag kunna vara
biträde för främlingens namn?
Jag har ringt upp dig i telefon
för att be dig betala lösa brevd-
försäkring.

Och nå är du väl så snäll
och hjälper mig med brev.

Y går på Garösjö talade
man mycket om att alla
människor köpa sig tyska
biler. En bil på 5000 Mark
får man ju för en tusen Kr.

Om man kunde göra en så-
dan affär!!

Farväl, arkar icke skrivi-
na mer. Se tyska beu-
drarna träka ut mig.

Sine Seline.